

Eija Pelkonen

Sairaanhoitaja-diakonissa opiskelee sydän ja silmät avoimina

Oulunsalo. Riitta Markus-Wikstedt opiskelee sairaanhoitaja-diakonissaksi Oulun Diakonia ammattikorkeakoulussa. Hän on opiskeluunsa kuuluvalla työharjoittelujaksolla Oulunsalon seurakunnassa.

Hän on ollut vaihto-oppilaana Keniassa, malarian ehkäisyprojektissa. Projektin kohteena olivat Bisunun kylän raskaana olevien äitien ja alle viisivuotiaiden lasten perheet.

- Afrikka avasi silmäni näkemään, miten hyvin Suomessa asiamme ovat. Meille itsestään selvät asiat, kuten koulujärjestelmämme ja terveydenhoitomme, olisivat afrikkalaisittain ylellisyyttä. Aloitimme lasten terveystasvatuksen opettamalla heidät harjaamaan hampaansa. Monikaan heistä ei ollut aikaisemmin pitänyt hammasharjaa kädessään. Afrikkalaisille veden käyttäminen peseytymiseen on tuhlausta.

Maaseudun ja kaupunkien erot Kenian-matkaaja kuvaa valtavaksi. Kenian luonnon vihreä kauneus, MaisaiMaran luonnonpuisto ja siellä olevien villieläinten näkeminen ovat olleet suurenmoinen kokemus.

- Maaseudun elämä on niukkaa, jos perheellä ei ole varaa hankkia kotieläimiä tai viljelysmaata ja siemeniä, joista voi kasvattaa ruokaviljaa. Kaupungeissa köyhyys tulee selvästi esille, koska siellä on koulutettuja, hyvin toimeen tulevia ihmisiä ja niitä, joilla ei ole mitään.

Riitta Markus-Wikstedt kertoo tullessa surulliseksi nähtyään kaduilla liimapullojen kanssa kulkevat ja liimaa haistelevat lapset.

- Tuntui, että olisin halunnut auttaa, mutta antamalla rahaa lapselle, hän todennäköisesti olisi ostanut sillä lisää päihdyttävää liimaa.

Suomeen diakonissaopiskelija toisi afrikkalaista lämpöä ja huolenpitoa vanhusten- ja lastenhoitoon.

- Vanhuksilla ei ole erityisiä hoitopaikkoja, vaan heidät hoidetaan kotona. Perheissä elää useita sukupolvia. Sairauksien ja kuoleman kohdatessa tukena on aina joku lähiomainen.

Vieraaseen kulttuuriin tutustuminen on ollut mielenkiintoista. Hän uskoo pystyvänsä kohtaamaan tulevassa työssään ennakkoluulottomasti erilaisia ihmisiä. Hän haluaa olla ihmisten rinnalla siinä kulttuurissa, jossa he elävät. Hänen mukaansa uskontojen ei pitäisi erottaa ihmisiä.

- En keksi mitään mieltä painavaa asiaa, mistä diakonissan kanssa ei voisi puhua. Olemme kaikkia seurakuntalaisia varten, niitäkin jotka eivät koe kirkkoa läheiseksi, hän painottaa.

Riitta Markus-Wiksted on tyytyväinen aikuisiällä tekemäänsä ammatinvaihtoratkaisuun. Hän kokee kirkon työn tärkeänä ja haluaa olla tulevassa työssään seurakuntalaisten tukena. Hän huomaa, että aiemmasta kaupallisesta koulutuksesta on hyötyä tulevassa ammatissa. Onhan se asiakaslähtöistä ja ihmisläheistä moniammatillisissa ryhmissä työskentelyä.

Hän kantaa sydämessään afrikkalaisten lasten hymyä. Ihmisten iloisuus ja ystävällisyys ovat tehneet häneen vaikutuksen.

